25/04/21 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୧୮-୧୨-୧୯
ମଧୁବନ

"କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିର ଗହନ ପରିଭାଷା"

ଆଜି ବିଦେହୀ ବାପଦାଦା ନିଜର ବିଦେହୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ବିଦେହୀ ହେବାର ବା କର୍ମାତୀତ ହେବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥିତି ଆଡକୁ ଅଗ୍ରସର ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆଜି ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର କର୍ମାତୀତ ବିଦେହୀ ସ୍ଥିତିର ସମୀପତାକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ କିଏ କିଏ କେତେ ସମୀପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେଣି, ତା' ସହିତ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ କେତେ ପରିମାଣରେ ଅନୁକରଣ କରିଛନ୍ତି ବା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି? ଲକ୍ଷ୍ୟ ତ ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କର ସମୀପ ଏବଂ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ରଖିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ରମାନ୍□ୟ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଦେହ ଭିତରେ ରହି ବିଦେହୀ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମାତୀତ ହେବାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରୂପରେ ସାକାରରେ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖିଛ ତେଣୁ କର୍ମାତୀତ ହେବାର ବିଶେଷତା କ'ଣ? ଯେପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଦେହ ରହିଛି ଏବଂ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ କରୁଛ, ସେପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ କର୍ମ ନ କରି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ କର୍ମାତୀତ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କର୍ମର ବନ୍ଧନରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□ରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା । ଗୋଟିଏ ହେଲା ବନ୍ଧନ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ହେଲା ସମ୍ବନ୍ଧ । ତେବେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକ ଦ୍□ାରା କର୍ମର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିବା ଅଲଗା କଥା କିନ୍ତୁ କର୍ମର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଯିବା ମଧ୍ୟ ଅଲଗା କଥା । କର୍ମବନ୍ଧନ, କର୍ମର ବିନାଶୀ ଫଳର ବଶୀଭୂତ କରିଦିଏ । ବଶୀଭୂତ ଶବ୍ଦ ହିଁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଦେଉଛି ଯେ କାହାର ଅଧୀନକୁ ଆସିଯିବା ଏବଂ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଆତ୍ମା ଭୂତ ପ୍ରେତଙ୍କ ଭଳି ଏଣେ ତେଣେ ଭଟକିଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି କୌଣସି ଅଶୁଦ୍ଧ ଆତ୍ମା ଯେତେବେଳେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଯାଏ ସେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହୁଏ? ପରର ଅଧୀନ ହୋଇ ଏତେ ତେଣେ ଭଟକିଥାଏ । ସେହିଭଳି ଯଦି କର୍ମର ବଶୀଭୂତ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମରେ ବିନାଶୀ ଫଳର ଇଚ୍ଛାର ବଶୀଭୂତ ହୋଇଯିବ ତେବ କର୍ମ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ବୁଦ୍ଧି ଦ୍□ାରା ଏଣେ ତେଣେ ଭଟକାଇ ଚାଲିବ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ କର୍ମବନ୍ଧନ, ଯାହାକି ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ କରିଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ କରିଥାଏ । ତେଣୁ କର୍ମାତୀତ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମର ଅଧୀନ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ମାଲିକ ହୋଇ, ଅଧିକାରୀ ହୋଇ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସି, ବିନାଶୀ କାମନାଠାରୁ ଦୂରରେ ରହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା କର୍ମ କରାଇବା । ଆତ୍ମା ରୂପୀ ମାଲିକକୁ କର୍ମ ତା'ର ଅଧୀନ ନ କରୁ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ଅଧିକାରୀ ହୋଇ କର୍ମ କରାଇଚାଲୁ । ଯଦି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକୁ ନିଜର ଆକର୍ଷଣରେ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ କର୍ମର ବଶୀଭୂତ ହୋଇଯାଉଛ, ଅଧୀନ ହୋଇଯାଉଛ ବା ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଯାଉଛ, କିନ୍ତୁ କର୍ମାତୀତ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାଠାରୁ ଅତୀତ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ତନ୍ତ୍ର । ଆଖିର କାମ ହେଉଛି ଦେଖିବା । କିନ୍ତୁ ଦେଖିବାର କର୍ମ କରାଇବାବାଲା କିଏ? ଆଖି ତ କର୍ମ କରିବାବାଲା ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା କର୍ମ କରାଇବାବାଲା ଅଟେ । ତେବେ କରାଇବାବାଲା ଆତ୍ମା ଯଦି କରିବାବାଲା କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟର ବଶୀଭୂତ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ କର୍ମବନ୍ଧନ । ତେଣୁ କରାଇବାବାଲା ହୋଇ କର୍ମ କରାଅ, ତେବେ କୁହାଯିବ କର୍ମର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିବା । କର୍ମାତୀତ ଆତ୍ମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିଥାଏ କିନ୍ତୁ ବନ୍ଧନରେ ରହିନଥାଏ । ଯେପରି କେବେ କେବେ କହୁଛ ନା - କହିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲି କିନ୍ତୁ କହିଦେଲି, କରିବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲି କିନ୍ତୁ କରିଦେଲି । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ କର୍ମର ବନ୍ଧନରେ ବଶୀଭୂତ ଆତ୍ମା । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାକୁ କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିର ନିକଟରେ କୁହାଯିବ ନା ଦୂରରେ କୁହାଯିବ?

କର୍ମାତୀତ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେହ, ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ, ପଦାର୍ଥ, ଲୌକିକ ହେଉ କି ଅଲୌକିକ ହେଉ ଉଭୟ ସମ୍ବନ୍ଧଠାରୁ ବା ବନ୍ଧନଠାରୁ ଅତୀତ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ତନ୍ତ୍ର । ଯଦିଓ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶବ୍ଦ କହିବାରେ ଆସୁଛି, ଯେପରି ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ, ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ, କିନ୍ତୁ ଦେହର ବା ସମ୍ବନ୍ଧର ଯଦି ଅଧୀନ ଅଟ ତେବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନ ପାଲଟିଯାଏ । ତେବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଶବ୍ଦ ଆତ୍ମାକୁ ସ୍□ତନ୍ତ୍ର ତଥା ସୁଖଦ ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲିର ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ବନ୍ଧନ ରୂପରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ, ବନ୍ଧନର ରୂପ ନେଇଯାଇଥାଏ ସେଠାରେ ବନ୍ଧନ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ କରାଇ ଚାଲିବ । ଦୁଃଖର ଲହଡିର ଅନୁଭବ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ କରାଇବ, ଉଦାସ ହେବାର ଅନୁଭବ କରାଇବ । ବିନାଶୀ ପାପ୍ତି ଗୁଡିକ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡିକର ସୁଖ ଅନୁଭବ ହେବ ଏବଂ ସୁଖ ସାଥିରେ ଏବେ ଏବେ ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍□ରୂପର ଅନୁଭବ, ଏବେ ଏବେ ଅପ୍ରାପ୍ତିର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଭରପୁର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଖାଲି ଖାଲି ଅନୁଭବ କରିବ । ମନ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ଶରୀର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ - ଏହା ସର୍ବଦା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କୌଣସି ନା କୌଣସି କଥାରେ ନିଜ ଉପରେ ନାରାଜ୍ ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ନାରାଜ୍ ନ ଚାହୁଁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହେଇ ଚାଲିଥିବ କାହିଁକି ନା ନାରାଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନ ରାଜ ଅର୍ଥାତ୍ ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝିନାହିଁ । ଅଧିକାରୀ ହୋଇ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା କର୍ମ କରାଇବାର ରହସ୍ୟକୁ ବୁଝିନାହିଁ, ତେଣୁ ନାରାଜ୍ ହିଁ ହେବ ନା । କିନ୍ତୁ କର୍ମାତୀତ ଆତ୍ମା କେବେ ବି ନାରାଜ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ କର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ କର୍ମବନ୍ଧନର ରହସ୍ୟକୁ

ଜାଣିଛି । ତେଣୁ କର୍ମ କର କିନ୍ତୁ ବଶୀଭୂତ ହୋଇ କର ନାହିଁ, ଅଧିକାରୀ ମାଲିକ ହୋଇ କର । କର୍ମାତୀତ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ପିଛିଲା କର୍ମର ହିସାବ-କିତାବର ବନ୍ଧନରୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତ । ଚାହେଁ ପିଛିଲା କର୍ମର ହିସାବ-କିତାବର ଫଳସ୍□ରୂପ ଶାରୀରିକ ରୋଗ ହୋଇଥାଉ ବା ମନର ସଂସ୍କାର ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାର ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରୁଥାଉ କିନ୍ତୁ କର୍ମାତୀତ ଆତ୍ମା କର୍ମଭୋଗର ବଶୀଭୂତ ନ ହୋଇ ଆତ୍ମିକ ହୋଇ ହିସାବ-କିତାବକୁ ଚୁକ୍ତ କରାଇଥାଏ । କର୍ମଯୋଗୀ ହୋଇ କର୍ମଭୋଗ ଚୁକ୍ତ କରିବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି କର୍ମାତୀତ ହେବାର ଲକ୍ଷଣ । ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା କର୍ମଭୋଗକୁ ହସି ହସି ଶୁଳୀରୁ କଣ୍ଟା କରି ଭସ୍ମ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମଭୋଗକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା । କିନ୍ତୁ ନିଜେ କେବେ ବି ବ୍ୟାଧିର ରୁପ ହୁଅ ନାହିଁ କାରଣ ଯିଏ ବ୍ୟାଧିର ରୂପ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟାଧିର ଚିନ୍ତନ କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜେ ସର୍ବଦା ବ୍ୟାଧିର ହିଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଚାଲିଥା'ନ୍ତି । କେତେବେଳେ ମନରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥା'ନ୍ତି ଓ କେତେବେଳେ ମୁଖରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥା'ନ୍ତି । ଦ୍□ିତୀୟ କଥା ହେଲା - ବ୍ୟାଧିର ରୂପ ହେବା କାରଣରୁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖୀ କରିବ । ବଶୀଭୂତ ଆତ୍ମା ରୋଗ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଚିତ୍କାର କରିବ କିନ୍ତୁ କର୍ମାତୀତ ଆତ୍ମା ସବୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ସହନ କରିଯିବ । ଯେପରି କାହାକୁ କାହାକୁ ଟିକିଏ ବି କଷ୍ଟ ହେଲେ ବହୁତ ଚିତ୍କାର କରିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆଉ କାହାକୁ ବହୁତ କଷ୍ଟ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଚଳେଇ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିବାଲା ଆତ୍ମା ଦେହର ମାଲିକ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ କର୍ମଭୋଗ ଭୋଗ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେହଠାରୁ ପୃଥକ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ମଝିରେ ମଝିରେ ଅଶରୀରୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ ସେମାନଙ୍କୁ ରୋଗ-ବ୍ୟାଧିଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□କୁ ନେଇଯାଇଥାଏ । ଯେପରି ବିଜ୍ଞାନର ସାଧନ ଦ୍□ାରା ରୋଗୀକୁ ବେହୋଶ କରିଦେଉଛନ୍ତି ଯାହାଦ୍□ାରା କଷ୍ଟ ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ ହେଉ ନାହିଁ କାରଣ ଔଷଧର ନିଶା ଚଢିଯାଉଛି । ସେହିପରି କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାବାଲା ଅଶରୀରୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ମଝିରେ ମଝିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଶରୀରୀ ପଣିଆର ଆତ୍ମିକ ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ ଲାଗିଯାଇଥାଏ । ସେହି କାରଣରୁ ଶୂଳି କଣ୍ଟା ଭଳି ଅନୁଭବ ହୁଏ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ନିଜର ଅଶରୀରୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ, ଦ୍□ିତୀୟରେ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେବାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ । ବାବାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ମଧ୍ୟ ବେମାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମଭୋଗକୁ ଶୂଳିରେ କଣ୍ଟା କରିଦିଏ । ତେଣୁ କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିବାଲା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା କର୍ମ ଭୋଗକୁ କର୍ମଯୋଗର ସ୍ଥିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଇଥାଏ । ତେବେ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ଅଛି ନା, ବହୁତ ବଡ କଥା ବୋଲି ଭାବୁଛ? ସହଜ ଲାଗୁଛି ନା ମୁଶକିଲ୍ ଲାଗୁଛି? ଛୋଟ କଥାକୁ ବଡ କରିବା ବା ବଡ କଥାକୁ ଛୋଟ କରିବା ଏହା ନିଜର ସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ସେହିପରି ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯିବା ବା ନିଜର ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ସ୍□ାଭିମାନରେ ରହିବା - ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଜ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ହାଏ, ଏସବୁ କ'ଣ ହୋଇଗଲା ବା ଯାହା ହୋଇଛି ଭଲ ହୋଇଛି - ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଜ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଏହା ନିଶ୍ଚୟ ଖରାପକୁ ମଧ୍ୟ ଭଲରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ କାହିଁକି ନା ହିସାବ କିତାବ ଚୁକ୍ତ ହେଉଥିବା କାରଣରୁ ବା ସମୟ ସମୟରେ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ପରୀକ୍ଷା ଆସୁଥିବା କାରଣରୁ କେତେକ କଥା ଭଲ ରୂପରେ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବ ଏବଂ ଆଉ କେବେକେବେ ଭିତରେ ଭଲ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାହାରର ରୂପ କ୍ଷତି ହେବା ଭଳି ଅନୁଭବ ହେବ ବା ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଏହା ଏହି ପ୍ରକାରରେ ଭଲ ହେଲା ନାହିଁ । ତେବେ କଥା ତ ଅନେକ ଆସିବ, ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ରୂପରେ ଅନେକ କଥା ଆସିଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଆସିବ କିନ୍ତୁ କ୍ଷତିର ପରଦା ଭିତରେ ଲାଭ ଲୁଚି ରହିଛି । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ରହିବା ଦରକାର । ବାହାରର ପରଦା କ୍ଷତି ହେବା ଭଳି ଦେଖାଯାଉଥିବ କିନ୍ତୁ ଯଦି କିଛି ସମୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶୀଳ ହୋଇ, ସହନଶୀଳ ସ୍ଥିତି ଦ୍□ାରା ଅନ୍ତର୍ମୁଖୀ ହୋଇ ଦେଖିବ ତେବେ ବାହାରର ପରଦା ଭିତରେ ଯାହା ଲୁଚି ରହିଛି, ତାହା ହିଁ ଦେଖାଯିବ, ଉପରକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବ ନାହିଁ । କାରଣ ତୁମେମାନେ ହୋଲୀହଂସ ଅଟ ନା? ଯେବେକି ସେହି ହଂସମାନେ ପଥର ଏବଂ ରତ୍ନକୁ ଅଲଗା କରିପାରୁଛନ୍ତି ତେବେ ହୋଲୀହଂସ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପାଇଁ ଲୁଚି ରହିଥିବା ଲାଭକୁ ବା କଲ୍ୟାଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେବ, ବା କ୍ଷତି ଭିତରେ ଲାଭକୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିଦେବ । ବୁଝିପାରିଲ? କେହି କେହି ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ବିଚଳିତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ନା । ଏହାଦ୍□ାରା କ'ଣ ହେଉଛି? ଯାହା କିଛି ଭଲ ବିଚାର କରିପାରିଥା'ନ୍ତ ବିଚଳିତ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ତାହା ମଧ୍ୟ ବଦଳି ଯାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ କେବେ ବି ବିଚଳିତ ହୁଅ ନାହିଁ । କାହାର କର୍ମକୁ ଦେଖି କର୍ମର ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ହୁଅ ନାହିଁ । କ'ଣ ହେବ, କିପରି ହେବ, ଏଭଳି ତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ମୋ ସହିତ ଏପରି କାହିଁକି ହେଉଛି, ମୋର ଭାଗ୍ୟ ବୋଧ ହୁଏ ଏହିଭଳି - ଏହିଭଳି ବିଚାରର ରସି ବାନ୍ଧି ବାନ୍ଧି ଚାଲିଛ । ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ଗୁଡିକ ହିଁ ରସୀ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ କର୍ମର ବନ୍ଧନରେ ଆସିଯାଉଛ । ତେବେ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ହିଁ କର୍ମବନ୍ଧନର ସୂକ୍ଷ୍ମ ରସୀ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ କର୍ମାତୀତ ଆତ୍ମାର ଭାଷା ହେଲା - ଯାହା ହେଉଛି ଭଲ ହେଉଛି, ମୁଁ ବି ଭଲ, ବାବା ବି ଭଲ, ଡ୍ରାମା ବି ଭଲ । ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ ବନ୍ଧନକୁ କାଟିବାର କାମ କରିଥାଏ । ଯଦି ବନ୍ଧନଗୁଡିକ କଟିଗଲା ତେବେ ତ କର୍ମାତୀତ ହୋଇଗଲ ନା । କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବା କାରଣରୁ ସଂଗମଯୁଗର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକେଣ୍ଡ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟେ । ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମୂହୁର୍ତ୍ତର କର୍ମ ହେଲା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବା । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହିଁ ବିଶ୍□ ପରିବର୍ତ୍ତକ, ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣୀ । ଏହିଭଳି ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୂହୁର୍ତ୍ତ ନିଶ୍ଚିତ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଅଟେ ।

ଏବେ ତ କର୍ମାତୀତର ପରିଭାଷା ଆହୁରି ଅନେକ ଅଛି । ଯେପରି କର୍ମର ଗତି ଅତି ଗହନ, ସେହିପରି କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିର ପରିଭାଷା ମଧ୍ୟ ବଡ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ ଏବଂ କର୍ମାତୀତ ହେବା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଅଟେ । କାରଣ କର୍ମାତୀତ ହେବା ବିନା ସାଥୀରେ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ସାଥୀରେ ମଧ୍ୟ କେଉଁମାନେ ଯିବେ? ଯେଉଁମାନେ ସମାନ ହୋଇଥିବେ । ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ତ ଦେଖିଛ ନା - କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିକୁ କିପରି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି? ସେହିଭଳି କର୍ମାତୀତ ହେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବା ଅର୍ଥ ସାଥୀରେ ଯିବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେବା । ଆଜି

କେବଳ ଏତିକି ହିଁ ଶୁଣାଉଛି । ଆଉ ଯାହା ବାକି ରହିଲା ତାହା ପରେ ଶୁଣାଇବି, ପ୍ରଥମେ ଏତିକିରେ ନିଜର ଚେକିଙ୍ଗ୍ କର । ଆଚ୍ଛା!

ସମସ୍ତ ଅଧିକାରୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା, କର୍ମବନ୍ଧନକୁ କର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା, କର୍ମଭୋଗକୁ କର୍ମଯୋଗ ସ୍ଥିତିରେ ଶୂଳିରୁ କଣ୍ଟା କରୁଥିବା, ପ୍ରତି ମୂହୁର୍ତ୍ତରେ କଲ୍ୟାଣ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସମାନ କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିର ପାଖାପାଖି ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ମୃତି ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ପାର୍ଟୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ :

(୧) ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ସମର୍ଥ ପିତାଙ୍କର ସମର୍ଥ ସନ୍ତାନ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରୁଛ? କେବେ ସମର୍ଥ, କେବେ ଦୁର୍ବଳ - ଏଭଳି ଭାବୁ ନାହଁ ତ? ସମର୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ବିଜୟୀ । ସମର୍ଥ ଆତ୍ମାର କେବେ ହେଲେ ପରାଜୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସ୍□ପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ପରାଜୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସ୍□ପ୍ନ, ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ କର୍ମ ସବୁଥିରେ ସଦା ବିଜୟୀ - ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ସମର୍ଥ । ଏହିଭଳି ସମର୍ଥ ଅଟ? କାହିଁକି ନା ଯେଉଁମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଜୟୀ ଆତ୍ମା, ସେହିମାନେ ହିଁ ବହୁତ କାଳ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ବିଜୟ ମାଳାରେ ଗାୟନ ଏବଂ ପୂଜନ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଯଦି ବହୁତ କାଳର ବିଜୟୀ ନୁହେଁ, ସମର୍ଥ ନୁହେଁ ତେବେ ବହୁତ କାଳର ଗାୟନ ଏବଂ ପୂଜନ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ତଥା ବହୁତ କାଳର ବିଜୟୀ ଅଟନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ବହୁତ ସମୟ ବିଜୟ ମାଳାରେ ଗାୟନ ଏବଂ ପୂଜନରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ କେବେ କେବେର ବିଜୟୀ ସେମାନେ କେବେ କେବେର ଅର୍ଥାତ୍ ୧୬ ହଜାରର ମାଳାରେ ଆସିବେ । ତେଣୁ ବହୁତ ସମୟର ମଧ୍ୟ ହିସାବ ରହୁଛି ଏବଂ ସଦାକାଳର ମଧ୍ୟ ହିସାବ ରହୁଛି । ସେଥିପାଇଁ ୧୬ ହଜାରର ମାଳା ସବୁ ମନ୍ଦିରରେ ନଥାଏ, କେଉଁଠି କେଉଁଠି ଥାଏ ।

(୨) ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ଏହି ବିଶାଳ ଡ୍ରାମା ମଧ୍ୟରେ ହୀରୋ ପାର୍ଟଧାରୀ ଅନୁଭବ କରୁଛ? ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ହୀରୋ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ତେବେ ତୁମେମାନେ ହୀରୋ ପାର୍ଟଧାରୀ କାହିଁକି ହୋଇଛ? କାହିଁକି ନା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଜୀରୋ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନ୍ଦୁ ରୂପଧାରୀ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ପାର୍ଟ କରୁଛ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜୀରୋ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନ୍ଦୁ ଅଟ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଶରୀରଧାରୀ ହେଉଛ ବାବା ସର୍ବଦା ଜୀରୋ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଜୀରୋଙ୍କ ସହିତ ପାର୍ଟ କରୁଥିବା ହୀରୋ ଆକ୍ଟର ଅଟୁ - ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତି ରହିଲେ ଯଥାର୍ଥ ପାର୍ଟ କରିପାରିବ, ଆପେ ଆପେ ଧ୍ୟାନ ରହିବ । ଯେପରି ବିନାଶୀ ଡ୍ରାମା ଭିତରେ ହୀରୋ ପାର୍ଟଧାରୀକୁ କେତେ ଧ୍ୟାନ ରହୁଛି? ତେବେ ସବୁଠାରୁ ବଡରୁ ବଡ ହୀରୋ ପାର୍ଟ ତୁମେମାନେ ହିଁ କରୁଛ । ସର୍ବଦା ଏହି ନିଶା ଏବଂ ଖୁସିରେ ରୁହ ଯେ ବାଃ, ମୋ'ର ହୀରୋ ପାର୍ଟ ଯାହାକି ସାରା ବିଶ୍□ର ଆତ୍ମାମାନେ ଆଜି ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ହେୟର ହେୟର ଅର୍ଥାତ୍ ବାଃ ବାଃ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଦ୍□ାପର ଯୁଗରେ ଯେଉଁ କୀର୍ତ୍ତନ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ହିଁ ସ୍ମାରକୀ ଅଟେ । କେତେ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ସ୍ମାରକୀ ସବୁ ରହିଛି । ତୁମେ ନିଜେ ହୀରୋ ପାର୍ଟଧାରୀ ହେଉଛ ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଗାୟନ ହେବା ଚାଲି ଆସିଛି । ଏବେ ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଗାୟନକୁ ଶୁଣୁଛ । ଗୋପୀ ବଲ୍ଲଭଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ହେଉଛି ଏବଂ ଗୋପାଳ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ହେଉଛି, ଗୋପୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ହେଉଛି । ବାବାଙ୍କର ଶିବ ରୂପରେ ଗାୟନ ହେଉଥିବା ବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ରୂପରେ ଗାୟନ ହେଉଛି । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ହୀରୋପାର୍ଟ କରୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ - ଏହି ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ଖୁସି ଖୁସିରେ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ ।

କୁମାରମାନଙ୍କ ସହିତ:- (୧) ସହଜଯୋଗୀ କୁମାର ଅଟ ନା? ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ କୁମାର ଏବଂ କର୍ମଯୋଗୀ କୁମାର ମଧ୍ୟ ଅଟ କାହିଁକି ନା କୁମାର ନିଜକୁ ଯେତେ ଆଗକୁ ବଢାଇବା ପାଇଁ ଚାହିଁବ ବଢାଇ ପାରିବ କାହିଁକି? କାହିଁକି ନା ନିର୍ବନ୍ଧନ ଅଟନ୍ତି । କୌଣସି ବୋଝ ନାହିଁ କିମ୍ବା କୌଣସି ଦାୟିତ୍□ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ହାଲୁକା ଅଟନ୍ତି । ହାଲୁକା ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଯେତେ ଉଚ୍ଚକୁ ଯିବାକୁ ଚାହିଁବେ ଯାଇପାରିବେ । ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ, ସହଜଯୋଗୀ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତି, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଉଚ୍ଚକୁ ଯିବା । ଏହିଭଳି ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିବାଲାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ "ବିଜୟୀ କୁମାର" । ତେବେ ବିଜୟୀ ଅଟ ନା କେବେ ପରାଜୟ କେବେ ବିଜୟ - ଏହିଭଳି ଖେଳ ଖେଳୁ ନାହଁ ତ? ଯଦି କେବେ ପରାଜୟ, କେବେ ବିଜୟର ସଂସ୍କାର ରହିବ ତେବେ ଏକରସ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ ହେବ ନାହିଁ । ଜଣଙ୍କର ଲଗନରେ ମଗନ ରହିବାର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

(୨) ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ କମାଲ୍ କରୁଥିବା କୁମାର ଅଟ ନା? କୌଣସି କର୍ମ ସାଧାରଣ ନ ହେଉ, ଚମତ୍କାରୀ ହେଉ । ଯେପରି ବାବାଙ୍କର ମହିମା କରୁଛ ଏବଂ ଚମତ୍କାରୀତାର ଗାୟନ କରୁଛ, ସେହିପରି କୁମାର ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ କମାଲ କରି ଦେଖାଉଥିବା ଆତ୍ମା । କେବେ କିପରି କେବେ କିପରି କରିବାବାଲା ନୁହେଁ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଯେଉଁଠାକୁ କିଏ ଟାଣିନେବ ସେଠାକୁ ଟାଣି ହୋଇଯାଉଥିବ । ଏହିଭଳି ଗଡି ଯାଉଥିବା ଲୋଟା ହୁଅ ନାହିଁ । କେତେବେଳେ କୁଆଡେ, କେତେବେଳେ କୁଆଡେ ଗଡିଯାଉଥିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଯାଉଥିବ, ଏପରି ନୁହେଁ । କମାଲ କରିବାବାଲା ହୁଅ । ଆମେ ନିଜେ ଅବିନାଶୀ ଅଟୁ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅବିନାଶୀ କରାଉଛୁ - ଏହିଭଳି ଚାଲେଞ୍ଜ କର । ଏଭଳି ଚମତ୍କାର କରି ଦେଖାଅ ଯାହାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ କୁମାର ଚଳପ୍ରଚଳ କରୁଥିବା ଫରିସ୍ତା ଅଟ - ଏହିଭଳି

ଝଲକ ଦୂରରୁ ହିଁ ଅନୁଭବ ହେଉ ।ବାଣୀ ଦ୍□ାରା ସେବା କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତ ବହୁତ କରିସାରିଲେଣି, ତାହା ତ ନିଶ୍ଚିତ କରିବ କିନ୍ତୁ ଆଜି କାଲି ସମସ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କାହିଁକି ନା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ । ତେବେ ଏତିକି କୁମାର ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଯିବେ ତେବେ ସହଜରେ ସେବା ହୋଇଯିବ ।ଫରିସ୍ତା ପଣିଆର ସ୍ଥିତି ଦ୍□ାରା ଯଦି ସେବା କରିବ ତେବେ ମେହନତ କମ୍ ଏବଂ ସଫଳତା ଅଧିକ ମିଳିବ ।କେବଳ ବାଣୀ ଦ୍□ାରା ସେବା କର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମନ-ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମ ଦ୍□ାରା ଏକା ସାଥୀରେ ତିନି ପ୍ରକାରର ସେବା ହେଉ - ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ "କମାଲ" । ଆଚ୍ଛା!

ବିଦାୟ ସମୟରେ :- ଚାରିଆଡର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ, ସଦା ସେବାଧାରୀ, ସର୍ବଦା ନିଜେ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ କରୁଥିବା, ସଫଳତାକୁ ଅଧିକାର ରୁପରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢାଉଥିବା, ସର୍ବଦା ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବହୁତ ବହୁତ ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ମୃତି ସହିତ ସୁପ୍ରଭାତ ।

ବରଦାନ**:-** ପ୍ରତି ପାଦରେ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରି ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରୁଥିବା ପଦ୍ମପତି ହୁଅ ।

ବାବା ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ପାଇଁ ସାବଧାନ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଟିକିଏ ବି ଅବହେଳା କରିବାର ସମୟ ନାହିଁ, ଏବେ ତ ପ୍ରତି ପାଦରେ ଅର୍ଥାତ୍ କଦମରେ ସାବଧାନତା ଅବଲମ୍ବନ କରି ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରି ପଦ୍ମପତି ହୁଅ ।ଯେପରି ପଦ୍ମାପଦ୍ମପତି ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ନାମକୁ ଧାରଣ କରିଛ, କର୍ମ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି କର ।ଗୋଟି ପାଦ ମଧ୍ୟ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ବିନା ଖାଲି ନଯାଉ ।ତେଣୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ବୁଝି ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ ଉଠାଅ । ଶ୍ରୀମତରେ ମନମତର ମିଶ୍ରଣ କର ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ମନକୁ ନିଜର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚଲାଅ ତେବେ ମନମନାଭବର ସ୍ଥିତି ଆପେ ଆପେ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***